בס"ד

יום **ד', כז' באלול** תש"ס (**27** בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כז' באלול**:
"ויאמר אלוקים יקוו המים מתחת השמיים אל מקום אחד ותיראה היבשה ויהי-כן. ויקרא אלוקים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלוקים כי טוב. ויאמר אלוקים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עושה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי-כן. ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עושה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלוקים כי טוב. ויהי ערב ויהי בוקר יום שלישי."

הערה מאחד מקוראינו אתמול מניעה אותי לחרוג הפעם ממערך השיגרה:
קצת קשה לקרוא את הדף היומי, שעוסק הפעם בדגת הספורטאים=
= "***באינכן ובטבח בספרה ושתיהה ואסתיים באילים, "יום נעים***

הערה זאת לכאורה מתייחסת לניסוח הכותרת התחתונה ל"דף היומי" שלנו.
תולדות עם ישראל מלאי ימים קשים וקשים יותר, ימים טובים וטובים יותר. אחת התמונות הנפוצות ממלחמת יום הכיפורים מראה חייל מנענע את ארבעת המינים (לולב, אתרוג, הדסים וערבות) ליד טנק אי-שם בסיני. כאשר ראיתי אותה לראשונה (חלפו עוד שנתיים לפני שזכינו לעלות ארצה) פניתי אל הרב שלי ושאלתי: איך ייתכן שבשעת מלחמה חוגג יהודי את מצוות חג הסוכות? הרי סביבו מלחמה! עם, לא עלינו, קרבנות! אי-אפשר לדחות מצוות החג משום כורח הנסיבות? ועונה לי הרב, אם עם ישראל היה מחכה עד שטוב לו / נוח לו לקיים את מצוות השם יתברך, ההיסטוריה שלנו מעידה על כך שאולי לעתים בלבד היינו זוכים לקיים את המצוות כדת וכדין. אלא, הרב הסביר, ברוך השם שיש לנו חגים במהלך השנה. הם לא רק מוציאים אותנו משיגרת החיים היום-יומיים, אלא הם מזכירים לנו שלעם ישראל יש מעגל חיים משלו.
****
ובהקשר זה, הדברים הבאים שנאמרו ע"י הרב לאו, הרב הראשי לישראל, ערב ראש השנה לפני שנה:
הברכה לשנה החדשה שמאחלים היהודים איש לרעהו היא ל"שנה טובה". לעומת זאת, הגויים (במערב לפחות) אומרים "Happy New Year" ("שנה שמחה")! הרב אומר שיש להבחין בין שתי הברכות: **שמח** זה תכונה של כאן ועכשיו, אירוע זמני/הרגשה חולפת. שותים 'לחיים!' וזה עובר. מאידך, **טובה** היא מידה שדורשת זמן על-מנת להעריך אותה. כדי לדעת אם השנה היא טובה אם לאו, צריכים לבדוק אותה אחר-כך. למעשה מה שאנו מאחלים זה לזה בברכת "שנה טובה" הוא: כשתגיעו לסוף השנה הקרובה אנו תקווה כי תוכלו להסתכל אל כל השנה החולפת ולהגיד שזו היתה שנה טובה.
לכן, גם כאשר אנו מזכירים אירועים קשים שקרו לנו, עלינו לזכור שהאירוע הוא רק 'מקרה' אחת מתוך מסכת שלמה של אירועים מתולדותינו. אמנם אנחנו חיים כאן ועכשיו, ולא נוכל לדעת איך אירוע של היום ישפיע על מחר, על הדור הבא, וכו'. אך ליל הסדר בא ללמד אותנו שיש סדר בעולם. אין מקריות. יש יד משגיחה.

ולכן, קוראינו היקרים, אני מאחל לכם גם יום נעים וגם שנה טובה! ובהזדמנות זו, הרשו לי להודות לכם על התעניינותכם ומעורבותכם הפעילה בפרוייקט זה. יישר כוחכם!
****

יום נעים!